

Nr 76.

Av herr **Lübeck**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till löne-
reglering för vissa tjänstemän vid väg- och vattenbygg-
nadsstyrelsen.

I Kungl. Maj:ts förslag till löneroglering för vissa ämbetsverk, bland dem väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, synes detta ämbetsverks tekniska personal till stor del hava placerats lägre än som kan anses vara lämpligt med hänsyn till verkets uppgift eller rättvist vid jämförelse med kommunikationsverken, vilkas nya avlöningsreglemente vid lönerogleringen tjänat till ledning. Av de till kommunikationsdepartementet hörande tekniska verken är det endast väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, som icke på lång tid fått löneroglering genomförd, närmast beroende på att verket icke är av affärsdrivande, utan huvudsakligen administrativ natur. I viss mån intager dock väg- och vattenbyggnadsstyrelsen för närvarande en mellanställning genom handhavandet av statens betydande fiskehamnsanläggningar.

Det naturliga kravet på dugande teknisk personal i de affärsdrivande verken får icke undanskymma liknande krav ifråga om statens övriga tekniska verk. Statens primära, i längden kanske ej mindre viktiga uppgift är den administrativa och kontrollerande.

Vid jämförelse mellan de tekniska tjänstemännen vid statens administrativa respektive affärsdrivande verk är det vid de senare endast ett fåtal ledande män (chefer och en del avdelningschefer, eventuellt med ställföreträdare), som måste kunna tillförsäkras särskilda förmåner med hänsyn till konkurrensen med likartade, väl avlönade befattningar inom den enskilda industrien och byggnadsverksamheten m. m. På det stora flertalet tekniska tjänstemän måste däremot ställas i stort sett samma anspråk, vare sig de tjänstgöra inom ett kontrollerande eller affärsdrivande verk, därvid givetvis även för dessa tjänstemän av olika åldersgrader konkurrensen med kommunal och enskild verksamhet inom motsvarande fack får ett väsentligt inflytande på lönevillkoren.

Statens administrativa och kontrollerande verk böra därför icke missgynnas under inflytande av ett visserligen förklarligt intresse för statens inkomster av de affärsdrivande verken med däri bundna betydande kapital. För allmänheten och för det helas utveckling i riktiga banor är det av stor vikt, att ett administrativt verk, sådant som väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, kan rätt fylla sina mångsidiga och makt-påliggande uppgifter.

Väg- och vattenbyggnadsstyrelsen har under årens lopp fått sitt arbetsområde kringskuret genom överflyttning av dikningsärenden helt till lantbruksstyrelsen och genom nyorganisationer sådana som vattenfallsstyrelsen, hydrografiska anstalten och vattendomstolarna. Man får därmed icke underskatta de betydande huvuduppgifter, som alltjämt påvila styrelsen i fråga om landets vägar, enskilda järnvägar, broar, hamnar och kanaler m. m. Nu förestår emellertid som bekant inom kort en välbehövlig omdaning av väglagsstiftningen och därmed av hela väg-administrationen, med åtföljande utveckling av väg- och vattenbyggnadsväsendets organisation. Även av andra skäl, som i detta sammanhang icke behöva utvecklas, måste utan tvivel frågan om väg- och vattenbyggnadsstyrelsens organisation inom närmaste tid upptagas till prövning.

Under sådana förhållanden torde det nu icke vara möjligt att vinna bifall till en mera omfattande ändring av det föreliggande löne-regleringsförslaget, ehuru en sådan ändring även beträffande de ledande befattningarna ur saklig synpunkt framstår såsom mycket välgrundad både med häusyn till verkets uppgift och vid jämförelse med en del andra ämbetsverk. Däremot synes det redan nu angeläget att begära ändring ifråga om verkets *byråingenjörer*.

I de affärsdrivande verken (järnväg, vattenfall, telegraf) äro förste byråingenjörer placerade i sjuttonde och byråingenjörer i sextonde löne-graden, medan väg- och vattenbyggnadsstyrelsens motsvarande tjänstemän, för vilka teknisk högskolebildning likaledes är nödvändig, nu föreslås placerade i sextonde respektive trettonde lönegraden. Särskilt byråingenjörernas placering är påfallande låg redan vid beaktande av att inom järnvägs- och telegrafstyrelserna inrättats s. k. konstruktörer, för vilka endast teknisk elementarskolebildning fordras, med placering i fjortonde lönegraden.

Med den kännedom jag äger om de för ifrågavarande tjänster erforderliga kvalifikationerna måste jag bestämt göra gällande att en rättelse bör vidtagas. Förste byråingenjörerna i väg- och vattenbyggnadsstyrelsen äro byråchefernas närmaste män och ställföreträdare, där-

till enligt sin instruktion ålagda föredragningskyldighet inom verket, och de böra av dessa och förut anförda skäl placeras i sjuttonde lönegraden. I fråga om byråingenjörerna kan det anses tveksamt om de böra placeras i sextonde eller femtonde lönegraden, vilken senare placering emellertid här föreslås.

Under åberopande av vad sålunda anförts och i avvaktan på en mera genomgripande reglering i förening med organisatoriska förändringar tillåter jag mig vördsamt hemställa,

att riksdagen med ändring av den till Kungl. Maj:ts förslag till avlöningsreglemente 1 avd. 3 kap. 9 § hörande tjänsteförteckningen måtte besluta, att förste byråingenjörer vid väg- och vattenbyggnadsstyrelsen skola tillhöra sjuttonde och byråingenjörer femtonde lönegraden.

Stockholm den 21 januari 1921.

Sven Lübeck.